

5 MAJA DZIEŃ WALKI Z DYSKRYMINACJĄ OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH ORAZ DZIEŃ GODNOŚCI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Dzień Walki z Dyskryminacją Osób Niepełnosprawnych pochodzi z Francji. Tam po raz pierwszy odbył się meeting pod nazwą „Spotkanie z godnością” („Rendez-vous de la Dignite”). To dzień, w którym wyrażany jest stanowczy protest przeciwko dyskryminacji niepełnosprawnych w zakładach pracy, w urzędach oraz w życiu codziennym.

Niepełnosprawność intelektualna spotyka się z niezrozumieniem i nietolerancją. Osoby z upośledzeniem umysłowym są napiętnowane i wyśmiewane, mają również trudności ze znalezieniem pracy. Wszystkie te bariery utrudniają im godną egzystencję. Tak być nie może, dlatego aby uzmysłowić ludziom niedolę osób niepełnosprawnych i pokazać ich siłę do walki o lepsze życie ustanowiono Europejski Dzień Walki z Dyskryminacją Osób Niepełnosprawnych. Osoby niepełnosprawne chcą być traktowane tak jak sprawne i mają do tego pełne prawo, nie tylko przez jeden dzień w roku...

W ten dzień w wielu miastach Polski organizowane są różnego rodzaju konferencje, spotkania, happeningi i wystawy. Celem ich jest pokazanie problemów, z jakimi na co dzień spotykają się osoby z różnego rodzaju niepełnosprawnościami.

W barwnych pochodach przechodzą głównymi ulicami miast niepełnosprawni (w tym osoby na wózkach inwalidzkich, niewidomi i głuchoniemi), ich opiekunowie, uczniowie szkół integracyjnych, uczestnicy warsztatów terapii zajęciowej, studenci medycyny, samorządowcy i politycy.

3 GRUDNIA MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Międzynarodowy Dzień Osób Niepełnosprawnych. Został ustanowiony w 1992 roku, a w roku 2006 roku na Zgromdzeniu Ogólnym Narodów Zjednoczonych została przyjęta Konwencja Praw Osób Żyjących z Niepełnosprawnością. Ustanawiając Międzynarodowy Dzień Osób Niepełnosprawnych ONZ chciała zwrócić uwagę na problemy tej grupy społecznej i podkreślić konieczność działań na rzecz integracji osób niepełnosprawnych z resztą społeczeństwa.

Według dokonanych zapisów osoby niepełnosprawne mają prawo do: wolności i bezpieczeństwa, swobody poruszania się i do niezależnego życia, do ochrony zdrowia, życia prywatnego i rodzinnego, edukacji oraz prawo do udziału w życiu politycznym i kulturalnym. W konwencji znalazły się również inne niezwykle ważne zapisy, a dotyczące równego dostępu do przestrzeni i budynków użyteczności publicznej, transportu, informacji i komunikacji.

Kraje, które ratyfikowały konwencję, są zobowiązane do zwalczania uprzedzeń i uświadamiania ludziom, że osoby niepełnosprawne mogą w pełni uczestniczyć w życiu społecznym. Zostały one również zobowiązane do przyjęcia takich rozwiązań prawnych, które umożliwią osobom niepełnosprawnym całkowitą realizację swoich praw oraz zlikwidują zapisy prawne, zwyczaje i praktyki dyskryminujące niepełnosprawnych.

Państwa - strony mają obowiązek powołać komórkę rządową odpowiedzialną za wdrażanie postanowień i stworzyć mechanizm ochrony praw gwarantowanych Konwencją.